

“अमृतौ सुवर्णमन्त्रीणमिति” या० उक्तेस्तस्य वज्रौ बद्धतापनेऽपि अन्नीषत्वात्तथात्वम् अतएव तस्य तैजसत्वं “स्वर्णं तैजसमन्यन्तानलसन्तापेऽपि अनाश्रवादित्यनुमानेन” सि० सु० साधितम् । एतदभिप्रायेणैव “अमृतं वै हिरण्यमित्युक्तम्” शत० ब्रा० । ११ भक्षणीयद्रव्यमात्रे, तस्यान्वत्तथात्वम् १२ खादुद्रव्ये अमृततुल्यखादवत्त्वात् । १३ तत्साधने द्रव्येति० “आदित्यो वै देवमधु” इत्यादि मधुविद्यायाम् “ता एवास्यामृतमधुनाद्याः” का० उ० पञ्चकृतः पाठः । १४ ऋद्वे अमृतवदाह्लादकत्वात् तथात्वम् १५ विषे १६ वत्सनाभे विषे तयोः वैद्यकोक्तदिशा शोधने अमरणहेतुत्वात्तथा । अतएव “विषमप्यमृतं कचिद्भवेदिति” रघुः १० मोक्षे “विद्यया-मृतममृते” इति श्रुतिः जयन्त्यत्वात्तथा “अमृत-स्यैव सौरारि” श्रुतिः “स त्रिणे चामृताय च” अमरः । १८ अमृततुल्ये आनन्दकरत्यासथा । “अमृतं बालभाषितमिति” हितो० । “आप्यायितोऽसौ वच-नामृतेन उद्धटः” । अमृतमभक्ष्यस्य स्वामित्येन भक्षक-त्वेन वा अर्थ० व्यञ् । १९ धन्यन्तरी स हि ससुद्रमथ-नसमये अमृतं विभ्रदुल्लितः इति पुराणे प्रसिद्धम् । २० देवे तद्भक्ष्यत्वेन तथात्वम् । देवानाञ्चामृतदर्शनेनैव तत्प्र-त्यम् “न वै देवा अम्रान्ति प्रभवन्ति एतदेवामृतं ब्रह्मा त्वम-न्तीति” का० उ० उक्तेः “रथेनामृतं मर्त्यञ्च” य० ३३, ४० अमृतं देवादिर्कमिति” वे० दी० । न स्त्रियते अ कर्त्तरि क्त । २१ वाराहीकन्देऽपि तस्य बद्धच्छेदनेऽपि पुनःप्रकटत्वात्तथा २२ वनस्रग्ने च तस्य ओषधितया फलपाकान्तत्वेऽपि हिङ्ग-प्रकटत्वात्तथात्वम् । २३ शुद्धूच्याम् । २४ इन्द्रवारुण्यां २५ ज्योतिष्मताम् २६ गोरक्षदुग्धायाम् २७ अतिविषायां २८ रक्तालिङ्गति २९ दूर्वायाम् ३० आमलक्यां ३१ हरी-तक्यां ३२ तुलस्यां ३३ पिप्पल्यां ३४ स्यूतमांस-हरीतक्याञ्च स्त्री । एतासां यथावर्थं रोगनिवारकत्वेन तथात्वम् । अमृतेन सहोत्पन्नत्वात् अमृततुल्याखादव-त्त्वाच्च ३५ सुरायां स्त्री । ३६ सूर्य्यारिषभेदे स्त्री “तासां शतानि चत्वारि रज्ज्वीनां वृष्टिचर्जने । शतत्रयं हिमोल्लग्नं तावद्गर्भस्य चर्जने । आनन्दाच्च हि मेघाश्च भूतनाः पृतना इति । चतुःशतं वृष्टिवाहाः सर्वास्ता अमृता स्त्रियः” मङ्गि० यादवः । तासाञ्चामृतस्य अलस्य द्वायित्वात्तथा । “सौरीभिरिव नाडीभिरमृताश्चाभिर-कर्वन्” रघुः । ३७ सरण्यग्रे विष्णो पु० “अमृतः शान्तः आनन्दः” सि० सु० । नास्ति मृतं करणं यथात् ।

३८ अजरमरत्वप्रदे ति० । “इन्द्रियस्येन्द्रियमिदं पयोऽ-मृतं मधु” यजु० १९, ७२, ७३, ७४, ७५ । “अमृतमजरा मृत्युप्रदत्वात् आनन्दकरम् अमृततुल्यम् वे० दी० “नन्दा भौमार्कयोर्भद्रा शुक्रेश्वोश्च जया बुधे । शुभयोगा सुरौ रिक्ता पूर्णा मन्देऽमृताह्वया । “आदित्यभौमयोर्नन्दा भद्रा शुक्रशशाङ्कयोः जया चो खादु सुरौ रिक्ता पूर्णा के चामृता शुभेति” इति ज्योतिषोक्ते ३९ तिथिवार-योगरूपे योगभेदे “भुवशुक्ररमूला पौष्पभान्यर्कशारे हरिशुर्गविधियुक्ते फल्गुनीभाद्रयुक्ते । दिवसरतरङ्गौ शर्वरीनाथवारे । गुरुशुगनक्षत्रातोपान्त्यपौष्पानि कौजे । दहनविधिशताख्यामैत्रभं सौम्यवारे । मरुददितभपुष्पा मैत्रभं जीववारे । भगशुगजयुगशोधिपुष्पमैत्रे सितारहे । शसनकमलयोनी सौरिवारेऽमृतानि” राज्ञ सा० उक्ते आदित्यहस्ता गुरुपुष्पशुक्ला बुधानुराधा शनिरोहिणी च । सोमे च विष्णुः कुजरेवती च शुक्राश्विनी चामृतयोगवर्गाः । उक्ते च ४० वारनक्षत्रयोगजे योगभेदे “यदि विष्टव्यती-पातौ दिनवाप्यशुभं भवेत् । दृश्यतेऽमृतयोगेन भास्व-रेण तमो यथा” ज्योति० । ४१ ब्रह्मणि न० ।

अमृतगति स्त्री यदि दग्धं शुक्र विहितं विशिखमितं सुक-रिहितम् । अमृतगतिः फणिकथिता दलयतिका नृप ! कथिता” इत्युक्तलक्षणं ज्योति०भेदे ।

अमृतगम पु० अमृतं ब्रह्म गर्भेऽभ्यन्तरे यस्य । १ जीवे तस्य ब्रह्मात्मकत्वात् ब्रह्मणा चान्तर्गमितया तदन्तःस्थितत्वात् तथात्वम् । “यो न जीवोऽसि न मृतो देवानाममृतगर्भोऽसि खत्र” अथ० ६, ४६, १ “खस्रान् खेन तदा सपत्नी भवतीति” श्रुतेः सुपुत्र्यवस्थायां सकलानर्थानवभासनेन तन्मृत्यवत्तया जीवस्य ब्रह्मरूपापत्त्या तथात्वम् अधिकं सुप्रतिशब्दे ब्रह्मम् अमृतस्य मोक्षस्य गमे आधारः । २ ब्रह्मणि अमृतजटा स्त्री अमृतमिव खादुर्जटा यस्याः । जटासांस्याम् अमृततत्त्व न० अमृतस्यामरणस्य भावः त्व । १ मोक्षे । “त्यागे नैके अमृतत्वमानशुः” श्रुतिः “कचिद्गीरः प्रत्नगास्त्रानमैश्वदा-दसचक्षुरमृतत्वमिच्छन्” क० उ० । “अमृतत्वममरणधर्मत्वम् भा० “अहिंसया च भूतानाममृतत्वाय कल्पते” इति मनुः “आभूतसंश्लेषस्यानमृतत्वं हि भाष्यते” इति विष्णु० पु० उक्ते २ मृदाकल्पावस्थायित्वे च ।

अमृततरङ्गिणी स्त्री अमृतस्य सुधाया लघारस्य तरङ्गिणी नदीव । ज्योतिष्मायाम् राज० नि० ।

अमृततिलिका स्त्री नगण्ययोधरक्षिरा हृद्भगविराजितसु-